

Dosarul nr. 2rh-117/19

Prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău (jud: A.Spoială)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: S.Caitaz, A.Nogai, A.Doga)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție (jud. Iu.Sîrcu, V.Clevadî, Iu.Oprea, I.Druță, T.Chișca-Doneva)

ÎNCHEIERE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătoriai

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al Republicii Moldova,

în cauza civilă la acțiunea depusă de Victor Daniliuc împotriva Societății pe Acțiuni „Tutun-CTC” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și repararea prejudiciului,

împotriva deciziei din 1 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost admis recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Tutun CTC”, a fost casată decizia din 6 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 19 noiembrie 2013 a Judecătoriai Ciocana mun. Chișinău și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 20 septembrie 2013, Victor Daniliuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Tutun-CTC” (în continuare SA „Tutun-CTC”), solicitând anularea ordinului cu privire la concediere nr. 128cu din 8 iulie 2013, restabilirea în funcția de mecanic reglor la mașini de țigarete „Șmermund”, încasarea prejudiciului material cauzat în legătură cu concedierea ilegală, ce constă din plata unei despăgubiri pentru absența forțată de la muncă în mărime nu mai mică decât un salariu mediu lunar și care conform calculelor constituie suma de 39 813, 86 lei, a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, a cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale în comisie în sumă de 1 217 lei și a cheltuielilor suportate pentru asistența juridică în sumă de 5 000 lei.

Prin hotărârea din 19 noiembrie 2013 a Judecătoriai Ciocana, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de Victor Daniliuc a fost admisă parțial, fiind anulat ordinul nr. 128cu din 8 iulie 2013 „Cu privire la concediere”.

A fost restabilit Victor Daniluc în funcția de mecanic reglor la mașini de țigarete „Șmermund” și încasat de la SA „Tutun-CTC” în beneficiul lui Victor Daniliuc suma de 39 813,36 lei cu titlu de prejudiciu conform art. 90 alin. (2) lit. a) Codul muncii, suma de 9045,20 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 6317 cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 6 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de SA „Tutun-CTC” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 1 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul depus de SA „Tutun CTC”, a fost casată decizia din 6 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 19 noiembrie 2013 a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea din 25 februarie 2015 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Victor Daniliuc împotriva deciziei din 1 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție.

La 1 august 2019, Agentul guvernamental al Republicii Moldova, în temeiul art. 449 lit. g) Cod de procedură civilă, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 1 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea acesteia, recunoașterea expresă a încălcării dreptului reclamantului garantat de art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, casarea deciziei din 1 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, examinarea recursului depus de SA „Tutun CTC” în prezența părților și în cadrul unei ședințe publice doar după notificarea corespunzătoare a reclamantului despre cererea de recurs, adoptarea unei decizii de acordare în beneficiul reclamantului a satisfacției echitabile pentru încălcările constatate prin aplicarea directă a art. 41 din Convenție într-un cuantum proporțional cu cel acordat de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa în calitate de despăgubire pentru orice tip de prejudiciu moral și/sau material, inclusiv costuri și cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii de revizuire s-a indicat că la 13 martie 2019 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova (în continuare Curtea Europeană sau Curtea) cererea Daniliuc vs Moldova (nr. 16137/15). Curtea a solicitat prezentarea observațiilor cu privire la admisibilitatea și fondul cererii prin prisma întrebărilor formulate în circumstanțele de fapt, rezumate de către Grefa Curții Europene. De asemenea, Curtea a propus Guvernului să ajungă la un acord de reglementare amiabilă a prezentei cauze.

Așadar, în baza art. 11 din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, Guvernul a considerat judicioasă procedura de reglementare amiabilă a prezentei cauze, inițiind-o la 11 aprilie 2019, în timp ce înaintarea prezentei cereri de revizuire constituie o condiție necesară pentru soluționarea pe cale amiabilă a acesteia, cu scopul de a remedia încălcarea dreptului lui Victor Daniluc în baza art. 6 din Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție care decurge din prezenta cerere pendinte în fața Curții, în modul comunicat de către aceasta.

Revizuentul a afirmat că în fața Curții, Victor Daniluc a pretins încălcarea drepturilor sale garantate de art. 6 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenție, ca urmare a emiterii de către Curtea Supremă de Justiție a unei decizii în absența sa și a posibilității sale de a-și apăra propria poziție și interesele legitime.

În particular, Victor Daniluc a pretins că prin eșecul de a fi informat despre depunerea unui recurs i-a fost încălcat dreptul de acces la justiție și, în urma emiterii unei decizii irevocabile în defavoarea sa, i s-ar fi provocat un prejudiciu material considerabil, motiv pentru care acesta a insistat că a avut loc și încălcarea dreptului la respectarea proprietății sale.

Totodată, revizuentul a menționat că în jurisprudența sa, Curtea a statuat că dreptul la un tribunal este o componentă esențială a sistemului de garanții instituit prin art. 6 § 1 din Convenție, pentru ca orice persoană care este parte într-un proces civil să beneficieze de un proces echitabil. Printre altele, în cauza *Bellet v. Franța* (hotărârea nr. 23805/94, 4 decembrie 1995, § 38), Curtea a stabilit că dreptul de acces la un tribunal trebuie să fie concret și efectiv. Eficiența dreptului de acces impune ca persoana să beneficieze de posibilitatea clară și concretă de a contesta un act considerat că ar constitui o ingerință în drepturile sale. Legislația referitoare la formalitățile și termenele care trebuie respectate pentru a formula o cerere vizează asigurarea unei administrări adecvate a justiției și, în special, respectarea principiului securității raporturilor juridice. Astfel, normele respective și aplicarea lor nu trebuie să împiedice justițiabilii în utilizarea unei căi de atac disponibile.

Cu referire la circumstanțele prezentei cauze, a precizat că Curtea Supremă de Justiție a emis o decizie de admitere a recursului declarat de SA „Tutun CTC” în lipsa referinței depuse de Victor Daniluc, deși la materialele dosarului național există o scrisoare a Curții Supreme de Justiție de notificare a reclamantului despre necesitatea depunerii referinței obligatorii la recursul declarat de către SA „Tutun CTC”.

De asemenea, a fost menționat faptul că la dosar nu există vreo probă care ar atesta faptul că Victor Daniluc ar fi cunoscut despre depunerea unei cereri de recurs de către SA „Tutun CTC” și examinarea acesteia de către Curtea Supremă de Justiție, precum și despre necesitatea depunerii unei referințe în acest sens.

Revizuentul a declarat că în circumstanțele descrise se poate reține prezumția că Victor Daniluc nu fusese în cunoștință de cauză despre depunerea unui recurs împotriva unei decizii în favoarea sa și, astfel, dânsul nu a beneficiat de posibilitatea clară și concretă de acces la o instanța de judecată în vederea formulării poziției sale asupra chestiunilor de drept (a se vedea *Brumărescu v. România* [MC], nr. 28342/95, §§ 61-62, CEDO 1999-VII; *mutatis mutandis*, *Ziliberberg v. Republica Moldova*, nr. 61821/00, §§ 37-42, 1 februarie 2005; *Godorozea v. Republica Moldova*, nr. 17023/05, § 32, 6 octombrie 2009).

Având în vedere faptul că totuși Curtea Supremă de Justiție a admis recursul SA „Tutun CTC” în lipsa referinței depuse de Victor Daniluc și a emis o decizie în defavoarea acestuia, se notează că, la caz a fost necesară audierea pozițiilor

tuturor participanților la proces, inclusiv a reclamantului, prin informarea certă a acestuia cu referire la înaintarea cererii de recurs și, după caz, prin citarea în modul corespunzător despre ședința de judecată.

În final, revizuentul a precizat că chestiunile cu privire la accesul la instanță în vederea formulării poziției sale asupra chestiunilor de drept a fost abordată de Curtea Europeană în cauza Godorozea, unde s-a constatat o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție, în care s-a reținut că, „în practică, instanțele naționale nu acceptă în calitate de probă suficientă, proba ce confirmă doar faptul expedierii unei scrisori de către instanța de judecată și cer dovedea recepționării”.

În cele din urmă, Guvernul nu a demonstrat că reclamantul în speță a fost citat în modul corespunzător la ședința din 1 octombrie 2014, în conformitate cu legislația și practica națională.

Studiind materialele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al Republicii Moldova, Oleg Rotari.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

Inițial, Colegiul punctează că în conformitate cu art. 452 alin. (1¹) Cod de procedură civilă, dacă examinarea cererii de revizuire este de competența Curții Supreme de Justiție sau a instanței de apel, ședințele se desfășoară fără înștiințarea participanților la proces. Dacă instanța care examinează cererea de revizuire consideră necesară prezența participanților la proces, aceasta dispune înștiințarea lor.

Astfel, Colegiul a decis examinarea cererii de revizuire fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei și orei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, or, este inoportună invitarea participanților la proces, întrucât argumentele expuse în cererea de revizuire au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței controlul actului judecătoresc contestat.

În corespundere cu art. 446 Cod de procedură civilă, pot fi supuse revizuirii hotărârile, ordonanțele, încheierile și deciziile irevocabile ale tuturor instanțelor judecătorești, în condițiile prezentului capitol. Încheierile de încetare a procesului conform art. 265 lit. c) și d), precum și cele prin care se respinge acțiunea ca fiind tardivă conform art.186¹ pot fi supuse revizuirii. Încheierile judecătorești care nu se referă la fondul cauzei, precum și deciziile emise în privința acestora nu se supun revizuirii. În aceste cazuri, încheierile de inadmisibilitate a revizuirii nu se supun niciunei căi de atac.

În temeiul art. 447 lit. c) Cod de procedură civilă sunt în drept să depună cerere de revizuire Agentul guvernamental, precum și subiecții menționați la lit. a) și b) din prezentul articol, în cazurile prevăzute la art.449 lit.g) și h).

Totodată, conform art. 5 alin. (4) lit. b) din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, în domeniul asigurării implementării la nivel național a Convenției, Agentul guvernamental în cazurile prevăzute de lege, intervine sau participă în procedurile naționale sau solicită redeschiderea acestora.

În baza art. 451 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă. Cererea de revizuire se depune la instanța competentă prevăzută la art. 448.

La rândul său, conform art. 448 alin. (2) Cod de procedură civilă, cererea de revizuire împotriva unei hotărâri care, fiind supusă căilor de atac, a fost menținută, modificată sau casată, emițându-se o nouă hotărâre, se soluționează de instanța care a menținut, a modificat hotărârea sau a emis o nouă hotărâre

La caz, Colegiul precizează că la 1 august 2019, Agentul guvernamental al Republicii Moldova, Oleg Rotari, a depus cerere de revizuire în temeiul art. 449 lit. g) Cod de procedură civilă împotriva deciziei din 1 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, devenită irevocabilă din momentul emiterii.

Astfel, în conformitate cu art. 449 lit. g) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Guvernul Republicii Moldova a inițiat o procedură de reglementare pe cale amiabilă într-o cauză pendinte împotriva Republicii Moldova.

Art. 450 lit. e) Cod de procedură civilă, stipulează că cererea de revizuire se depune în interiorul termenului de derulare a procedurii de reglementare pe cale amiabilă la Curtea Europeană a Drepturilor Omului-în cazul prevăzut la art. 449 lit. g).

Conform art. 11 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, soluționarea amiabilă a unei cauze aflate pe rolul Curții Europene poate fi inițiată doar după o notificare oficială parvenită din partea Curții Europene și poate fi derulată concomitent cu procedura prevăzută la art.10, care se aplică în modul corespunzător. În condițiile alin.(1), Agentul guvernamental, din oficiu, la solicitarea reclamantului sau a reprezentantului acestuia, este în drept să negocieze soluționarea amiabilă a oricărei cauze aflate pe rolul Curții Europene.

În debutul acestei cereri de revizuire, Agentul guvernamental al Republicii Moldova a menționat despre faptul că la 13 martie 2019 Curtea Europeană a comunicat Guvernului Republicii Moldova cererea Daniliuc vs R.Moldova (nr. 16137/15). Curtea a solicitat prezentarea observațiilor cu privire la admisibilitatea și fondul cererii prin prisma întrebărilor formulate în circumstanțele de fapt, rezumate de către Grefa Curții Europene. De asemenea, Curtea a propus Guvernului să ia în calcul eventualitatea unui acord de reglementare amiabilă a cauzei.

La 11 aprilie 2019, Agentul guvernamental al Republicii Moldova a inițiat procedura de reglementare amiabilă a prezentei cauze

Cu referire la circumstanțele cauzei, Colegiul notează că la 20 septembrie 2013, Victor Daniliuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Tutun-CTC”, solicitând anularea ordinului cu privire la concediere nr. 128cu din 8 iulie 2013, restabilirea în funcția de mecanic reglor la mașini de țigarete „Șmermund”, încasarea prejudiciului material cauzat în legătură cu concedierea

ilegală, ce constă din plata unei despăgubiri pentru absența forțată de la muncă în mărime nu mai mică decât un salariu mediu lunar și care conform calculelor constituie suma de 39 813, 86 lei, a prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei, a cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei medico-legale în comisie în sumă de 1 217 lei și a cheltuielilor suportate pentru asistența juridică în sumă de 5 000 lei.

Iar prin hotărârea din 19 noiembrie 2013 a Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 6 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de Victor Daniliuc a fost admisă parțial, fiind anulat ordinul nr. 128cu din 8 iulie 2013 „Cu privire la concediere”. A fost restabilit Victor Daniluc în funcția de mecanic reglor la mașini de țigarete „Șmermund” și încasat de la SA „Tutun-CTC” în beneficiul lui Victor Daniliuc suma de 39 813,36 lei cu titlu de prejudiciu conform art. 90 alin. (2) lit. a) Codul muncii, suma de 9045,20 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 6317 cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Între timp, prin decizia din 1 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul depus de SA „Tutun CTC”, a fost casată decizia din 6 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 19 noiembrie 2013 a Judecătorei Ciocana mun. Chișinău și a fost emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, iar prin încheierea din 25 februarie 2015 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Victor Daniliuc împotriva deciziei din 1 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție.

Colegiul reiterează că Agentul guvernamental al Republicii Moldova a menționat despre faptul că la 13 martie 2019 Curtea Europeană a comunicat Guvernului Republicii Moldova cererea Daniliuc vs R.Moldova (nr. 16137/15). Totodată, de rând cu prezentarea observațiilor cu privire la admisibilitatea și fondul cererii prin prisma întrebărilor formulate în circumstanțele de fapt, a propus Guvernului să ia în calcul eventualitatea unui acord de reglementare amiabilă a cauzei, ceea ce a și determinat înaintarea prezentei cereri de revizuire în favoarea reglementării amiabile a cauzei și în scopul remedierii la nivel național a pretinselor violări ale Convenției.

Or, invocând art. 6 § 1 din Convenție, reclamantul a indicat că Curtea Supremă de Justiție a emis o decizie de admitere a recursului SA „Tutun CTC” în lipsa referinței depuse de dânsul, cu atât mai mult că la dosar nu există vre-o probă care ar atesta faptul că ar fi cunoscut despre depunerea cererii de recurs a SA „Tutun CTC” și examinarea acestuia de către Curtea Supremă de Justiție, precum și despre necesitatea depunerii unei referințe în acest sens, prin ce i-a încălcat dreptul la un proces echitabil.

În contextul jurisprudenței Curții, garanțiile unui proces echitabil prevăzut de art. 6 § 1 CEDO, implică, potrivit principiului contradictorialității, dreptul părților la proces de a lua cunoștință de orice document sau observație prezentată judecătorului și de a o discuta, dacă este necesar (Baccichetti v. Franța, nr. 22584/06, § 30).

De altfel, conform jurisprudenței Curții, în cadrul soluționării problemelor citării neadecvate, s-a punctat că „în practică, instanțele naționale nu acceptă drept o dovadă pertinentă faptul expedierii unei scrisori din instanță și solicită o dovadă de recepționare” (Russu v. Moldova (no. 7413/05); Godorozea v. Republica Moldova (nr. 17023/05)). Curtea a remarcat că luând în considerare că Curtea Supremă de Justiție a pronunțat o hotărâre în defavoarea reclamantului, el a trebuit să fie audiat personal (Godorozea v. Republica Moldova (nr. 17023/05)).

De asemenea, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, conform cărora orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Subsecvent, Colegiul notează că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a statuat, având în vedere principiul conform căruia Convenția urmărește protejarea unor drepturi care nu sunt teoretice sau iluzorii, ci concrete și efective, că respectarea dreptului la un proces echitabil și a principiului securității raporturilor juridice cere ca nici o parte să nu aibă dreptul să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorie, doar cu scopul de a obține o reexaminare a cauzei și o nouă hotărâre judecătorească.

La caz, Colegiul relevă că în lipsa unei comunicări corespunzătoare a reclamantului Victor Daniliuc despre recursul SA „Tutun CTC”, precum și privarea acestuia de a prezenta obiecții la recursul SA „Tutun CTC”, în situația în care a dus la admiterea recursului declarat de SA „Tutun CTC” și casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii reclamantului, s-a admis încălcarea dreptului lui Victor Daniliuc garantat de art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Conjunctura circumstanțelor detaliate anterior, precum și faptul inițierii unei proceduri de reglementare pe cale amiabilă a cauzei, aspect redat în cererea de revizuire, impune admiterea cererii de revizuire împotriva deciziei din 1 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, cu reținerea cauzei în procedura Curții Supreme de Justiție pentru reexaminarea în ordine de recurs a recursului SA „Tutun CTC” împotriva deciziei din 6 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Or, în conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. b) și alin. (6) Cod de procedură civilă, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite unul din următoarele acte de dispoziție încheierea de admitere a cererii de revizuire și de casare a hotărârii sau deciziei supuse revizuirii. În cazul în care o hotărâre examinată anterior în apel și în recurs a fost supusă revizuirii, cauza se trimite, după admiterea cererii de revizuire, la rejudecare.

În continuare, Colegiu statuează că încălcarea dreptului reclamantului Victor Daniliuc la un proces echitabil are drept efect încălcarea dreptului ultimului la respectarea proprietății prevăzut de către Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, or, prin decizia din 1 octombrie 2014 a cărei revizuire a fost solicitată, Curtea Supremă de Justiție a anulat o decizie definitivă cu privire la reangajarea reclamantului în serviciu și acordarea în beneficiul său a prejudiciului provocat, ultimul fiind lipsit de posibilitatea de a-și prezenta poziția din cauza eșecului instanței de judecată de a-l cita în modul corespunzător.

În ceea ce vizează solicitarea Agentului guvernamental al Republicii Moldova de acordare a unei satisfacții echitabile reclamantului Victor Daniliuc pentru încălcarea constatată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Conform art. 11 alin. (3) și (4) din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015, procedura de soluționare amiabilă este confidențială și se încheie prin semnarea de declarații mutuale propuse cu asistența Curții Europene ori a unui acord scris între Agentul guvernamental și reclamant sau reprezentantul acestuia. Clauzele acordului se stabilesc în funcție de circumstanțele fiecărei cauze în parte și sânt coordonate în prealabil cu Guvernul și/sau cu alte autorități cărora li se atribuie pretinsa încălcare a drepturilor reclamantului. Agentul guvernamental și reclamantul pot reformula clauzele acordului până la admiterea acestuia de către Curtea Europeană, de asemenea prin coordonare prealabilă.

Din textul acestor prevederi legale, este cert că condițiile de reparare a prejudiciului cauzat petiționarilor prin hotărârea judecătorească prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale pot fi negociate de către părți.

Or, repararea prejudiciului cauzat printr-o hotărâre judecătorească, prin care s-a încălcat grav un drept prevăzut de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, poate fi efectuat în primul rând prin modificarea (casarea) acesteia și numai apoi prin acordarea unei compensații pecuniare. Aceasta deoarece hotărârea judecătorească, în ordinea juridică internă are putere de lucru judecat din care rezultă efectele specifice și care pot produce consecințe nefaste și ilegale asupra subiectului în cauză.

Astfel, la caz se va reține că părțile interesate în speță, Agentul guvernamental al Republicii Moldova și reclamantul Victor Daniliuc, urmează să negocieze și să încheie un acord privind compensația pecuniară echitabilă în sensul art. 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Această concluzie se impune și pornind de la premisa precum că desfășurarea procedurii de reglementare amiabilă a cauzei, inclusiv prin compensarea pecuniară a persoanelor vizate, intră în atribuțiile Agentului guvernamental.

În speță, Colegiu precizează că la 11 aprilie 2019, de către Agentul guvernamental al Republicii Moldova a fost inițiată procedura de reglementare amiabilă a prezentei cauze, întru executarea obligațiilor la care s-a subscris Guvernul de a cere redeschiderea procedurilor la nivel intern și a remedia încălcările comise în drepturile fundamentale ale lui Victor Daniliuc, însă la materialele cauzei lipsesc anumite confirmări a acțiunilor în vederea negocierii cu reclamantul a condițiilor și sumelor concrete ale satisfacției echitabile, în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (3) și (4) din Legea cu privire la Agentul guvernamental nr. 151 din 30 iulie 2015.

În corolar, se va reține că stabilirea la caz de către Curtea Supremă de Justiție a unei compensații pecuniare concrete, pentru încălcarea dreptului lui Victor Daniliuc garantat de Convenție, se va suprapune cu atribuțiile funcționale stabilite prin lege pentru Agentul guvernamental și, ca urmare, există riscul depășirii limitelor de competență prevăzute prin mandatul instituțional al instanței judecătorești supreme.

La acest capitol, instanța de revizuire va remarca că Agentul guvernamental nu a prezentat instanței de judecată propuneri concrete, cu sume certe pentru a fi adjuocate în beneficiul victimei încălcării, operând cu termeni generali și sugerând o limită de discreție prea mare pentru completul de judecată investit cu judecarea acestui caz.

Drept consecință, revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de către Agentul guvernamental, în condițiile art. 11 din Legea nr. 151 din 30 iulie 2015 cu privire la Agentul guvernamental.

În conformitate cu art. 452, 453 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se constată încălcarea dreptului lui Victor Daniliuc garantat de articolele 6 § 1 și a Articolului 1 din Protocolul 1 la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Se admite cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al Republicii Moldova.

Se casează decizia din 1 octombrie 2014 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la acțiunea depusă de Victor Daniliuc împotriva Societății pe Acțiuni „Tutun-CTC” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție și repararea prejudiciului și se reține prezenta cauza în procedura Curții Supreme de Justiție pentru reexaminarea în ordine de recurs a recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Tutun-CTC” împotriva deciziei din 6 martie 2014 a Curții de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de Agentul guvernamental al Republicii Moldova, prin intermediul Guvernului Republicii Moldova.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Victor Burduh